

og der kan ikke ses bort fra, at alvorlige Kristne ud fra denne bestemt forkaster Tanken om kvindelige Præster. Rent bortset fra, om denne Forstaaelse er rigtig, maa vi derfor advare alvorligt mod Gennemførelse af en Fornylse, der for store Dele af vort Kirkefolk i Øjeblikket vil staa som en Fornægtelse af Kirkens Grundlag.

Efter vort Syn paa Folkekirken kan heller ikke en Ændring i Menighedsraadsloven, der sikrer Menighedsraadenes Medvirkning til Kaldelsen af Præster i de ca. 200 Embeder, der hidtil er undtagne deres Medvirkning, betrygge mod de alvorlige Vanskeligheder, som Gennemførelsen af Lovforslaget i uændret Form vil medføre for Kirkelivet og den kirkelige Fred. Folkekirken er *ikke* en independentisk ordnet Kirke, hvor enkelte Menigheder kan stille sig i Modsætning til Helheden ved Fornylser, navnlig naar disse vil berøre de indre kirkelige Anliggender. Hvis et enkelt Menighedsraad havde det i sin Magt at kalde en kvindelig Præst, vilde Spørgsmaalet om hendes Ordination som førnævnt fremkalde en Kirkekamp, som bør undgaas. Vi gør desuden opmærksom paa, at en Ændring i Menighedsraadsloven af den paatænkte Art ikke vil kunne udelukke Kvinders eventuelle Ansættelse i personelle præstelige Medhjælperstillinger eller som Præster ved Fængsler, Sygehuse etc., hvis Lovforslaget gennemførtes uændret.

Selv om slige Ansættelser maa anses for den rimeligste Begyndelse til en Fornylse af paatænkte Art, maa ogsaa denne „Reform“ udsættes, til den fra kirkelig Side godkendes som Udtryk for en virkelig kirkelig Trang og ikke vil foraarsage kirkelig Splitelse.

Da Lovforslaget udtrykkelig undtager Kvinders Adgang til militære Stillinger, hvoraf dog adskillige (f. Eks. i Intendanturen) meget vel kunde aabnes for dem, anser vi en Paaberaabelse af et abstrakt Lighedsprincip som intetsigende.

Af førnævnte Grunde fastholder vi det betimelige i, at Lovforslagets Rækkevidde begrænses, saaledes at ogsaa gejstlige Stillinger lades uberørte af det. Vi har stillet vort Ændringsforslag som en særlig § 2 for at betone, at § 1 efter vor Formening formelt overhovedet ikke efter sædvanlig dansk Lovsprogbrug berører Kirken.

Ændringsforslag:

Af et *Mindretal* (J. Oskar Andersen og Mathilde Hauschultz):

Lovens foreslaaede Tekst sættes som § 1. Som § 2 tilføjes: „Denne Lov angaar ikke kirkelige Embeder“.

J. Oskar Andersen. Bjerring. Gunnar Fog-Petersen. Martin Hansen.

Mathilde Hauschultz. Hedegaard. Jensen-Sønderup. Kammersgaard,
Sekretær.

Lambæk. Helga Larsen. N. Johan Laursen. Elna Munch, Ferd. Nielsen.
Formand og Ordfører.

Nøhr.

Wiinblad.